

ДЕВОЈЧИЦА СА ШЕСТОГ МЕСЕЦА

МУНИ ВИЧЕР

Муни Вичер је рођена у Италији, Венецији, 1957. године. Муни је дипломирала филозофију, дуго се бавила новинарством, а онда је почела да пише књиге за децу. Била је професорка у средњим школама, новинарка, па чак и алхемичарка. Сада се задовољава улогама вештица у разним филмовима и писањем фантастике за децу.

У овој књизи се ради о девојчици Нини из Мадрида која са својим пријатељима прати белешке њеног деда Мише. Нина је, као и њен деда, алхемичар. Након што је зли чаробњак Каркон убио деда Мишу, Нина се доселила у Венецију где је наставила његовим стопама. Упознала је четворо пријатеља који су увек уз њу и помажу јој у борбама против Каркона.

Књига „Девојчица са Шестог Месеца“ је за мене јако посебна књига. Ово је једна од ретких књига која ме је натерала на размишљање. Док сам читала књигу, размишљала сам да ли стварно постоји живот ван Земље исти као на Земљи, да ли је Шести Месец стваран, да ли је заправо могуће полетети жваћући листове биљке фустале. Не знам ни један одговор на ова питања нити знам да ли је фустала права биљка, али знам да никада нећу одустати од својих снова.

Посматрајући Нинина размишљања и справљање напитака, заинтересовала сам се за алхемију. На крају књиге постоји бележница деда Мише коју сам радо прочитала. Све те животиње са Шестог Месеца, драго камење и формуле за напитке подстакле су ме да научим писмо Шестог Месеца и све из деда Мишине бележнице.

Нинин поглед на свет је нешто јединствено. Она на свет гледа отворено. Има добар и лош став за све. Нина жели свакога да усређи, да помогне, па чак и тетка Андори. Све те године које је проводила у Мадриду с Андором нису ја спречиле да воли. Нина је паметна девојчица. И ако је измишљен лик, зна да користи главу за исправне ствари, што много људи не зна и не може, и то је једна велика врлина која се највише показала у Венецији. Њена размишљања о борбама, о прављењу напитака, поступцима, све је било исправно и промишљено.

Овој књизи не могу да нађем недостатак. Све се уклапа, имамо радњу која је повезана, једино што ми је кроз целу књигу сметало јесу правописне и штампарске грешке. На пример: после тачке, узвичника и знака питања стоји мало слово. Негде су слова дупло написана или неко слово фали или је написано погрешно слово: **двораана, прлепа, межда**, и неколико пута заредом су писали фијока. Највише ме је нервирало што су писали **сво** уместо **све**: **сво време, сво четворо**.

Ако занемаримо грешке, књига је била одлична, и као што сам већ рекла, научићу писмо Шестог Месеца и превешћу без проблема деда Мишине белешке.